



EL POBLE: CATALA



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
TALLERS, 54 PRINCIPAL

ANY XV - NUMERO 4567 - BARCELONA, DIMARS, 5 DE MARS DE 1918 - UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST, 16

PRELUDIS DE CRISI

El cel de la monarquia es va ensombrint d'una manera fatal, sense que d'això en tinguin la culpa els regionalistes que tampoc no equívocament aclarir-los fent en el ministeri, ni tampoc els republicans que mai s'han proposat seriosament tal cosa.

El cel de la monarquia es va ensombrint tot sol, degut a les seves propies i exclusives taques, a la debilitat constitutiva de les seves constel·lacions i al rarificament de totes les substàncies amoroses que l'componen.

Aquestes malalties que la caracteritzen per un seguit d'accidents i basques son sempre les més perilloses car el malat orre a cada moment el perill de quedar-se sense remedi.

Així mateix un règim que sofreixi freqüents crisis del tal ben a les clares un estat moribund d'una gravetat que ha de tenir-se en compte.

Quant als renovadors, aquesta panacea de curandero, el malalt duia una crisi de estidi i es trobava per tant a fi de forces.

Ara mateix encara no ben acabada una besaca de malalt torna a alarmar els curanderos amb una febrada de consideració, amb un atac de nervis d'una aclaparant intensitat.

Pels comentaris, ja que no per les notícies oficials, se sab concretament que el govern està sofrint una batzegada de descompenyorada.

Les consultes que s'han vingut celebrant un interregne d'algunes hores així ben a la llur quantitat com per la llur importància i el caràcter dels diagnòstics, ben preveure que la crisi parca el mena, pot plantejar-se d'un moment a l'altre. També pot apreciar-se ben a les clares, que no serà aquella una crisi d'homes o de programes, sinó que per la delirada extrema de les circumspecions, i la pot durt perturbacions de tal ordre que afecti coses consubstancials amb la existència orgànica de la nació.

Nosaltres les disparitats de criteri que's fan a marcar així entre les ministries com entre les problemes de cada grup polític, merament formals i extrínsecos, sinó que els afecten profundament a la essència mateixa de cada partit o banderia, ateneix a d'una fàlta transcendental al règim constitucional i p' don constituir les solucions que's donen un agrai al poble o bé p' don ésser un motiu de forta inquietud en certes esferes o dependències de l'Estat.

Nosaltres que ens enterament profans en afers de guerra, ceciem no obstant que es hora ja de que's plantejés coratiosament una reforma del grau que és necessari de l'exercit, car no és possible per temps que enfront d'un problema de violència com el que avui tracta de resoldre el mon amb les armes a la ma, Espanya romangués en la més lamentable i trágica de les imprevisibles.

L'enemiga nacional ha de combatre energicament en tots els ordres, Espanya i més encara, en les tristes circumstàncies mundials té una imperiosa i una ineludible necessitat patriòtica de enrobustir tots els seus membres i d'encausar polímicament totes les seves energies.

Des d'aquest punt de vista poden considerar-se útils les reformes de guerra projectades, si elles responen fidelment i eficaçment a aquesta necessitat patriòtica, com part integrant de l'obra de vigorització nacional, que nosaltres aconseguim amb absolutament necessària.

Però la crisi no sorgeix aquí encara. Ella s'insinua i pren relleu i forma, quan el Bisniste del ram exigeix que les reformes de guerra i el presupost de les seves sancionades incontinentment sense esperar la intervenció de les cambres legislatives.

El criteri contrari, que sembla que en l'interior del gabinet ha sostingut resoltament el senyor Gimeno, entenem nosaltres que a més d'ésser l'únic indicadíssim en un país constitucional, és també el que més d'acord es troba amb la gravetat de les actuals circumstàncies.

Reformes tant transcendents com les que preconitza el senyor Llaçerna, per interès de tots, del mateix ministeri i de l'estament oficial que afecten, deuen fer-se de cara al país, amb la col·laboració dels representants del poble.

Altra cosa fora d'una banda deixar insatisfet l'esperit democràtic de la constitució espanyola i d'altra establir una diferència de criteri governamental segons que's tracti d'interès de l'Estat o de consagració de sentiments i aspiracions del poble.

Diem així, tenint en compte, que la raó més poderosa que s'ha vingut donant fins ara per a justificar el que no fossin lli'erats els membres del comitè de vaga, era precisament aquella de que no p' dia donar-se per decret una lli'e d'amnistia.

Així amb aquest argument que més que altra cosa semblava un subterfugi de govern, una man'ra habilitosa de deixar incompleta l'aspiració de les nistres democràcies, d'encobrir i deixar marge per a les futures manipulacions polítiques, de guardar una penya amb que fer transigir al poble si la ocasió es presentava, amb aquest argument, amb aquest subterfugi legal varen calmar-se les fires populars deixant entreveure la presència arribada d'una lli'e d'amnistia.

Que té de dir-se doncs ara, si veiem que al plantejar-se una altra qüestió governamental, es tracta d'aplicar-li un criteri oposat al que allavors es sustentava.

Perquè ara, per una qüestió, que no és senzillament emocional, sinó que comprén un sens fi d'estudis tècnics i de finances, que implica l'inversió d'una millonada, es prescindirà d'l concurs de les cambres legislatives?

Els ministres electorers

Cada vegada que un nou detall ve a afegir-se als que il·lustren la exida precipitada d'en Ventosa i d'en Rodés del minist'ri, es posa més en evidència, no solament la desfeta de la Lliga sinó també, la carència absoluta de ideal en l'impuls que dugué als regionalistes el minist'ri i al que els dugué imperiosament a eixir-ne.

Clar, corroborat pels llavis dels dos ministres catalans, es veu ara, que l'únic motiu que motivà les dimissions fou el fet de que el regionalisme no acaup' s' al Congrés com havia acaupat fins ara als marges dels rius més cabalosos, de les fàbriques més lucratives i de les mines més pròviques de tots els països ibèrics.

Els regionalistes van, doncs, donar-se lligats de peus i mans a la monarquia, per a aconseguir un nombre de diputats, que la mala fe dels uns i els altres no els ha deixat tenir.

Si poc seriós és això, constitueix encara una més grossa i greu delirada de fe política aquesta artificio i antipatriòtica fugida davant dels grans problemes nacionals i d'interès per a Catalunya que estaven plantejats de una manera imperiosa.

Ara mateix amb la qüestió sorgia del minist'ri de la guerra, es palesa amb evidència que la importància de un resultat electoral, sinó d'idiòsincrasia, de sang, de rassa, no són res al costat de tants problemes greus que la vida dolorosa de cada dia planteja d'una manera incontestable.

Els regionalistes han erigit acabada la seva missió, una volta trassats els seus anhels d'hegemonia, i no han tingut en compte per a res, que l'interès de tot el país, el de Catalunya estaven estretament lligats a la solució que podien rebre aquests problemes d'Estat.

EL BARATO

FINIS EL DIA 12 CORRENT

REBAIXES DE PREUS EN

LLANERIA NEGRA, SEDERIA NEGRA, MANTILLES, TULS,

POLLINERS, VELS i demés articles negres per a

SETMANA SANTA

També fins el dia 12 hi haurán rebaxies en la

SECCIÓ DE MATALASSOS

Vegí's els articles exposats en els aparadors amb

els seus corresponents preus marcats i descompte que té aquests dies.

El temps calamitosos que passem, sego a es veu, no són prou per a fer perdre la tranquil·litat i l'alegria a cada gent.

No menys que un centre romanista uns quants pacífics ciutadans es proposen fundar en aquesta benemèrita ciutat de Barcelona.

Diuen, els que ens donen aquesta nova, que són en gran nombre les personalitats adherides.

El valent i batallador diputat republicà, En Marcellí Domingo, continúa essent l'home del dia. Convensut de que la propaganda no deu fer-se solament en vigílies d'eleccions, com es costum en els partits polítics, sino que deu anar-se laborant poc a poc i cotidianament si es vol que la feina sigui profitosa, continúa la propaganda que des de molt temps inicià, donant conferències i celebrant mitjans arreu dels pobles hispànics.

Darrerament ha donat una conferència a Binéfar (Osca), sobre el tema «Qüestió educativa, millorament de les classes obreres i impostos i tributs».

Aprofità l'ocasió per a combatre durament el govern, i censurant en gran manera que hi hagi a Espanya tanta terra sense conrear.

Inútil dir que la conferència sigui un èxit i que'l conferenciant sigui aplaudit i aclamat.

Com ja tenim dit els nostres llegidors el diumenge varen ser instal·lats a la sala d'Art Mitjieval del Museu d'Art Decoratiu i Arqueològic les onze taules, el tríptic i l'altar gòtic de l'antic altar major de Granollers les que per lo vist, varen ésser encarregades pels volts de l'any 1.500, al pintor català en Pau Vergós pels problemes de Granollers quan aquest es trobava malalt de gravetat quina enfermetat en temps més tard li ocasionà la mort fent així que el seu pare Jaume i el seu germà Rafael es vegin obligats d'acabar l'encarrec.

Es de creure que la major part del treball és degut al pinzell d'en Pau Vergós i que el seu pare i el seu germà tant sols varen acabar del tot l'obra lo que ho demostra no únicament la pintura, sinó també els documents dels que es despren que al morir en Pau Vergós ja havia rebut a compte de les 500 lliures en que s'havia estipulat el preu del treball alguna quantitat de relativa importància la que amb seguretat no haurien donat els problemes de Granollers sinó haguessin vist l'obra d'en Vergós ben avaluada.

Aquestes obres havien sigut després oblidades i fins menyspreades doncs hi ha qui assegura que una de les taules referides, la que representa a un dels Evangelistes havia servit avans d'adquirir-les el nostre Ajuntament de porta a un galliner com ho demostra el que en la mateixa hi existeixi encare el corresponent panys.

Per iniciativa d'alguns ciutadans de Granollers es varen comensar en aquella vila les obres per a la construcció d'un hospital que reunís totes les condicions higieniques per curar i curar amb la major rapiditat possible als pobres d'aquell entorn i a tal objecte es va nomenar una comissió formada per reconegudes firmes, de distinta mate-

EL BARATO

FINIS EL DIA 12 CORRENT

REBAIXES DE PREUS EN

LLANERIA NEGRA, SEDERIA NEGRA, MANTILLES, TULS,

POLLINERS, VELS i demés articles negres per a

SETMANA SANTA

També fins el dia 12 hi haurán rebaxies en la

SECCIÓ DE MATALASSOS

Vegí's els articles exposats en els aparadors amb

els seus corresponents preus marcats i descompte que té aquests dies.

El temps calamitosos que passem, sego a es veu, no són prou per a fer perdre la tranquil·litat i l'alegria a cada gent.

No menys que un centre romanista uns quants pacífics ciutadans es proposen fundar en aquesta benemèrita ciutat de Barcelona.

Diuen, els que ens donen aquesta nova, que són en gran nombre les personalitats adherides.

El valent i batallador diputat republicà, En Marcellí Domingo, continúa essent l'home del dia. Convensut de que la propaganda no deu fer-se solament en vigílies d'eleccions, com es costum en els partits polítics, sino que deu anar-se laborant poc a poc i cotidianament si es vol que la feina sigui profitosa, continúa la propaganda que des de molt temps inicià, donant conferències i celebrant mitjans arreu dels pobles hispànics.

Darrerament ha donat una conferència a Binéfar (Osca), sobre el tema «Qüestió educativa, millorament de les classes obreres i impostos i tributs».

Aprofità l'ocasió per a combatre durament el govern, i censurant en gran manera que hi hagi a Espanya tanta terra sense conrear.

Inútil dir que la conferència sigui un èxit i que'l conferenciant sigui aplaudit i aclamat.

Com ja tenim dit els nostres llegidors el diumenge varen ser instal·lats a la sala d'Art Mitjieval del Museu d'Art Decoratiu i Arqueològic les onze taules, el tríptic i l'altar gòtic de l'antic altar major de Granollers les que per lo vist, varen ésser encarregades pels volts de l'any 1.500, al pintor català en Pau Vergós pels problemes de Granollers quan aquest es trobava malalt de gravetat quina enfermetat en temps més tard li ocasionà la mort fent així que el seu pare Jaume i el seu germà Rafael es vegin obligats d'acabar l'encarrec.

Es de creure que la major part del treball és degut al pinzell d'en Pau Vergós i que el seu pare i el seu germà tant sols varen acabar del tot l'obra lo que ho demostra no únicament la pintura, sinó també els documents dels que es despren que al morir en Pau Vergós ja havia rebut a compte de les 500 lliures en que s'havia estipulat el preu del treball alguna quantitat de relativa importància la que amb seguretat no haurien donat els problemes de Granollers sinó haguessin vist l'obra d'en Vergós ben avaluada.

Aquestes obres havien sigut després oblidades i fins menyspreades doncs hi ha qui assegura que una de les taules referides, la que representa a un dels Evangelistes havia servit avans d'adquirir-les el nostre Ajuntament de porta a un galliner com ho demostra el que en la mateixa hi existeixi encare el corresponent panys.

Per iniciativa d'alguns ciutadans de Granollers es varen comensar en aquella vila les obres per a la construcció d'un hospital que reunís totes les condicions higieniques per curar i curar amb la major rapiditat possible als pobres d'aquell entorn i a tal objecte es va nomenar una comissió formada per reconegudes firmes, de distinta mate-

La política de renovació ha produït un cas insolit per lo imprevisit. Quan entraren els dos ministres catalans a formar part del minist'ri Garcia Prieto els professionals de la política restaren esmampadats davant d'unes declaracions ingenues, per lo senzill i clares, que feren en Rodés i en Ventosa. A l'anar a pendre possessió aquests de llurs nous càrrecs declararen amb tota naturalitat que ells no es varen preparar per a ésser ministres, que'ls hi venia de nou i que haurien d'acostumar-s'hi.

Què farán aquests bons xicots, es digueren—car per bons xicots sempre s'els ha tingut—si comencen per desconeixer l'ABC, de l'abecedari ministerial? Molts ni han hagut que's han trobat en semblant cas, però quan menys havien sabut cobrir les aparències i s'havien, també, guardat prou de ventar-se de llur ignorància.

Han passat uns mesos, poc, i durant aquests, a la quietat, sens moure escandol i com qui no fa res, han laborat, i no en sentit de portar avant grans projectes, quan menys en sentit, també, de neteja. En poques paraules: han fet passar la Sanitat pública pels minist'ris d'Instrucció pública i d'Hisenda; han vingut a ésser una mena d'escombrials polítics, rassa des oneguda en la tauca ministerial. I d'aquí ha vingut el cas insolit.

Els dos ministres catalans sigueren despedits, amb modors, però al fi i al cap despesits; feien nosa. I en l'hora del comiat, en aquella trista en la qual fins les parets apar que plorin, i al minist'ri nou li somriu un ull a la vegada que un altre li llagrimreja, es produí una nota de vera sinceritat, una nota en veritat conortadora; de des dels oficials quintos als quèfies, passant pels oficials primers, el personal dels minist'ris d'Hisenda i d'Instrucció pública es presenta al despatx dels despesits, llagrimja de veritat, aplaudeix, crida, aclama, i els visques es succeïren, ara al minist'ri honorat, ara al home català, ara a la sinceritat personificada, i son acompanyats els exministres a llur domicili en manifestació continuant els viques i aclamacions de tota mena. I heus aquí com el mon de la política d'ofici resta novament astorat i esmampadut a semblança del moment aquell en que uns ministres nous feien unes declaracions ingenues.

Amb una cosa o altre s'havia de conèixer que a Madrid, ano que sols per un moment, s'hi havia aturat Catalunya.

Els ministres electorers

Cada vegada que un nou detall ve a afegir-se als que il·lustren la exida precipitada d'en Ventosa i d'en Rodés del minist'ri, es posa més en evidència, no solament la desfeta de la Lliga sinó també, la carència absoluta de ideal en l'impuls que dugué als regionalistes el minist'ri i al que els dugué imperiosament a eixir-ne.

Clar, corroborat pels llavis dels dos ministres catalans, es veu ara, que l'únic motiu que motivà les dimissions fou el fet de que el regionalisme no acaup' s' al Congrés com havia acaupat fins ara als marges dels rius més cabalosos, de les fàbriques més lucratives i de les mines més pròviques de tots els països ibèrics.

Els regionalistes van, doncs, donar-se lligats de peus i mans a la monarquia, per a aconseguir un nombre de diputats, que la mala fe dels uns i els altres no els ha deixat tenir.

Si poc seriós és això, constitueix encara una més grossa i greu delirada de fe política aquesta artificio i antipatriòtica fugida davant dels grans problemes nacionals i d'interès per a Catalunya que estaven plantejats de una manera imperiosa.

El cel de la monarquia es va ensombrint d'una manera fatal, sense que d'això en tinguin la culpa els regionalistes que tampoc no equívocament aclarir-los fent en el ministeri, ni tampoc els republicans que mai s'han proposat seriosament tal cosa.

El cel de la monarquia es va ensombrint tot sol, degut a les seves propies i exclusives taques, a la debilitat constitutiva de les seves constel·lacions i al rarificament de totes les substàncies amoroses que l'componen.

Aquestes malalties que la caracteritzen per un seguit d'accidents i basques son sempre les més perilloses car el malat orre a cada moment el perill de quedar-se sense remedi.

Així mateix un règim que sofreixi freqüents crisis del tal ben a les clares un estat moribund d'una gravetat que ha de tenir-se en compte.

Quant als renovadors, aquesta panacea de curandero, el malalt duia una crisi de estidi i es trobava per tant a fi de forces.

Ara mateix encara no ben acabada una besaca de malalt torna a alarmar els curanderos amb una febrada de consideració, amb un atac de nervis d'una aclaparant intensitat.

Pels comentaris, ja que no per les notícies oficials, se sab concretament que el govern està sofrint una batzegada de descompenyorada.

Les consultes que s'han vingut celebrant un interregne d'algunes hores així ben a la llur quantitat com per la llur importància i el caràcter dels diagnòstics, ben preveure que la crisi parca el mena, pot plantejar-se d'un moment a l'altre. També pot apreciar-se ben a les clares, que no serà aquella una crisi d'homes o de programes, sinó que per la delirada extrema de les circumspecions, i la pot durt perturbacions de tal ordre que afecti coses consubstancials amb la existència orgànica de la nació.

Nosaltres les disparitats de criteri que's fan a marcar així entre les ministries com entre les problemes de cada grup polític, merament formals i extrínsecos, sinó que els afecten profundament a la essència mateixa de cada partit o banderia, ateneix a d'una fàlta transcendental al règim constitucional i p' don constituir les solucions que's donen un agrai al poble o bé p' don ésser un motiu de forta inquietud en certes esferes o dependències de l'Estat.

Nosaltres que ens enterament profans en afers de guerra, ceciem no obstant que es hora ja de que's plantejés coratiosament una reforma del grau que és necessari de l'exercit, car no és possible per temps que enfront d'un problema de violència com el que avui tracta de resoldre el mon amb les armes a la ma, Espanya romangués en la més lamentable i trágica de les imprevisibles.

L'enemiga nacional ha de combatre energicament en tots els ordres, Espanya i més encara, en les tristes circumstàncies mundials té una imperiosa i una ineludible necessitat patriòtica de enrobustir tots els seus membres i d'encausar polímicament totes les seves energies.

Des d'aquest punt de vista poden considerar-se útils les reformes de guerra projectades, si elles responen fidelment i eficaçment a aquesta necessitat patriòtica, com part integrant de l'obra de vigorització nacional, que nosaltres aconseguim amb absolutament necessària.

Però la crisi no sorgeix aquí encara. Ella s'insinua i pren relleu i forma, quan el Bisniste del ram exigeix que les reformes de guerra i el presupost de les seves sancionades incontinentment sense esperar la intervenció de les cambres legislatives.

El criteri contrari, que sembla que en l'interior del gabinet ha sostingut resoltament el senyor Gimeno, entenem nosaltres que a més d'ésser l'únic indicadíssim en un país constitucional, és també el que més d'acord es troba amb la gravetat de les actuals circumstàncies.

Reformes tant transcendents com les que preconitza el senyor Llaçerna, per interès de tots, del mateix ministeri i de l'estament oficial que afecten, deuen fer-se de cara al país, amb la col·laboració dels representants del poble.

Altra cosa fora d'una banda deixar insatisfet l'esperit democràtic de la constitució espanyola i d'altra establir una diferència de criteri governamental segons que's tracti d'interès de l'Estat o de consagració de sentiments i aspiracions del poble.

Diem així, tenint en compte, que la raó més poderosa que s'ha vingut donant fins ara per a justificar el que no fossin lli'erats els membres del comitè de vaga, era precisament aquella de que no p' dia donar-se per decret una lli'e d'amnistia.

Així amb aquest argument que més que altra cosa semblava un subterfugi de govern, una man'ra habilitosa de deixar incompleta l'aspiració de les nistres democràcies, d'encobrir i deixar marge per a les futures manipulacions polítiques, de guardar una penya amb que fer transigir al poble si la ocasió es presentava, amb aquest argument, amb aquest subterfugi legal varen calmar-se les fires populars deixant entreveure la presència arribada d'una lli'e d'amnistia.

Que té de dir-se doncs ara, si veiem que al plantejar-se una altra qüestió governamental, es tracta d'aplicar-li un criteri oposat al que allavors es sustentava.

Perquè ara, per una qüestió, que no és senzillament emocional, sinó que comprén un sens fi d'estudis tècnics i de finances, que implica l'inversió d'una millonada, es prescindirà d'l concurs de les cambres legislatives?

Els ministres electorers

Cada vegada que un nou detall ve a afegir-se als que il·lustren la exida precipitada d'en Ventosa i d'en Rodés del minist'ri, es posa més en evidència, no solament la desfeta de la Lliga sinó també, la carència absoluta de ideal en l'impuls que dugué als regionalistes el minist'ri i al que els dugué imperiosament a eixir-ne.

Clar, corroborat pels llavis dels dos ministres catalans, es veu ara, que l'únic motiu que motivà les dimissions fou el fet de que el regionalisme no acaup' s' al Congrés com havia acaupat fins ara als marges dels rius més cabalosos, de les fàbriques més lucratives i de les mines més pròviques de tots els països ibèrics.

Els regionalistes van, doncs, donar-se lligats de peus i mans a la monarquia, per a aconseguir un nombre de diputats, que la mala fe dels uns i els altres no els ha deixat tenir.

Si poc seriós és això, constitueix encara una més grossa i greu delirada de fe política aquesta artificio i antipatriòtica fugida davant dels grans problemes nacionals i d'interès per a Catalunya que estaven plantejats de una manera imperiosa.

Ara mateix amb la qüestió sorgia del minist'ri de la guerra, es palesa amb evidència que la importància de un resultat electoral, sinó d'idiòsincrasia, de sang, de rassa, no són res al costat de tants problemes greus que la vida dolorosa de cada dia planteja d'una manera incontestable.

Els regionalistes han erigit acabada la seva missió, una volta trassats els seus anhels d'hegemonia, i no han tingut en compte per a res, que l'interès de tot el país, el de Catalunya estaven estretament lligats a la solució que podien rebre aquests problemes d'Estat.

Resultarà en va el gastar temps en aquestes publicacions, perquè hi han molts pseudos enuncis en el ram de la dependència de comers i molts senyors dependents d'encarrecs d'aquests que a casa seva paguen al principal que'seste perque estigui lligats a fi d'evitar que vagin pels cafès i music-halls a fer el taül, amb lo que priven de guanyar el jornal, setmanada o mensualitat a n'els treballadors d'escriptoris, de botiga o de magatzem. Però; que hi farem? provem-ho. Al menys pensem-hi, enaonem-ne de la nostra situació, i perdonem perquè si ni així fem serà que volem firmar amb rubrica definitiva per els sigles del sigles, la nostra baixa condició de degenerats intel·lectualment, de derrotats consentits, de deshonrats irredimibles.

Definitivament se celebrará el dia 17 el lonx en honor dels candidats d'esquerra que lluitaren en les passades eleccions de diputats a Corts en diversos districtes de Catalunya.

La Comissió organitzadora la componen els senyors Marsá, Companys, Quirós i Palmer en nom del partit republicà català, i els senyors Desay, Montaner, Vega i Colomina pels radicals.

EN DEFENSA DELS DEPENDENTS LES VICTIMES

Llegir aquest títol i passar els ulls de llac per damunt del present article serà tot ho en quant als obrers de escriptoris i de botigues desenganyats per complet de tota creencia en el millorament de la classe, més si ens decidim a publicar aquestes ratlles es perquè no ho estàn tots encare de desenganyats, car hi ha en aquest ram del treball, com en tots els altres, molta gent jove i amb aquesta es en la que pot tenir-s'hi alguna confiança esperanzadora.

Per això, no creiem siga extemporani parlar en la premsa, de tot quan se refereixi als drets i deures de la dependència mercantil, ara que tothom sembla que vol organitzar-se per a obtenir el lloc de consideració que creu mereixer.

Es un camí de rocs cantalluts i punxes d'eterevres el que ens té de dur al terme de nostra campanya; puix tot tindrem de fer-nos-ho sols. No serà la nostra gestió com la dels empleats de hisenda, del municipi, del ex'rt i d'altres constitucions, que per la consecució de llurs millores hasigut prou una ordre vinguda de la superioritat geràrquica, que'ls hi ha dut un augment de sou i, fins a alguns, rebaixa d'hores de treball que'ls hi permet anar a defensar un sobre sou, p'queat passar més possiblement la temporada d'encoriment de les sub-sis'encies i dels lloguers de pis.

Nosaltres hem de volguer ésser com els demés obrers, els quals tot lo que van conseguit es producte o fruit de llurs forces col·lectives.

El Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria, està donant prova de voluntat i fermesa en la organització dels seus associats encaminada a obtenir la justa reforma del treball mercantil. Aquesta entitat va molt bé com a Directori, com a cervell de la nostra actuació social, pe ó es necessari quelcom «és que guia i pensament; hi ha d'haver activitat material, s'ha de remoure tot amb energia, amb atreviment. El nomenat Centre hem de considerar-lo com a quartel general, empero s'han de constituir les patrulles que formin les avançades en el terreny a conquerir. I la missió d'aquestes avançades es la de denunciar, fets concrets i documentats donant noms dels principals (amos) i dependents també, que stan culp'bles d'abusos i d'atropel·laments. Perque hi ha principals que exploren i dependents que disipulen les seves faltes i nul·litat amb la sistemàtica critica contra el queles. Naturalment que'ls primers abunden fins al màxim i com que ademés no son indefensos com els altres, l'empeny nostre ha de dirigir-se més directament cap als últims o sia a favor dels assalariats, però sempre amb justícia, amb equitat, amb plena raó.

Molt especialment convé a la vegada separar de la nostra comunitat a tola la colla d'estra levites i confidentes jesuítics dels amos sens consciència. I guerra, sempre guerra, a la burgesia negra, per a honra sixta am la nostra consideració als quèfies dignes del major respecte.

La forma de fer tot això ho tractarem en el proxíim article.

Potser resultarà en va el gastar temps en aquestes publicacions, perquè hi han molts pseudos enuncis en el ram de la dependència de comers i molts senyors dependents d'encarrecs d'aquests que a casa seva paguen al principal que'seste perque estigui lligats a fi d'evitar que vagin pels cafès i music-halls a fer el taül, amb lo que priven de guanyar el jornal, setmanada o mensualitat a n'els treballadors d'escriptoris, de botiga o de magatzem. Però; que hi farem? provem-ho. Al menys pensem-hi, enaonem-ne de la nostra situació, i perdonem perquè si ni així fem serà que volem firmar amb rubrica definitiva per els sigles del sigles, la nostra baixa condició de degenerats intel·lectualment, de derrotats consentits, de deshonrats irredimibles.

Definitivament se celebrará el dia 17 el lonx en honor dels candidats d'esquerra que lluitaren en les passades eleccions de diputats a Corts en diversos districtes de Catalunya.

La Comissió organitzadora la componen els senyors Marsá, Companys, Quirós i Palmer en nom del partit republicà català, i els senyors Desay, Montaner, Vega i Colomina pels radicals.

El senyor Rodés a Barcelona

L'ex ministre d'Instrucció pública ex-republicà i regionalista a proba don Felip Rodés, sembla que arriba a aquesta ciutat un dia d'aquests dies.

No es em el que's pugui preparar per a ferli grata la esència entre nosaltres, ni s'ab m temps les que pugui desmentir de les declaracions que tant periodistes com senyors han atribuït dels seus llavis.

A nosaltres l'arribada del senyor Rodés ens interessa perquè d'una vegada sabem a que atenir-nos sobre el estat polític del diputat per Balaguer.

Els entesos en aquests viatges post ministerials, diuen que el senyor Rodés donarà una conferència.

Nosaltres no hi mençarem pas.

NOTICIES

Una nombrosa comissió de la Junta directiva de la Asociación de Contratistas d'obres públiques de Catalunya sortirà en breu per a Madrid a l'objecte de gestonar del Ministeri de Fomento la solució de varies instàncies pendents d'acord, en quines es sol·licita la revisió de preus per a totes les contractes en curs d'execució, cas de no fer-se així o haurien de paralitzar totes les obres públiques a conseqüència de la creixent pujada que han alcançat les cotitzacions de materials i manes d'obra que exigiran, si no ve un proper i eficaç auxilli del Estat, el paro laboral dels treballadors.

Relació dels objectes trobats en els cotxes de «Els tranvies de Barcelona, Societat Anònima», «Compagnia General de Tranvías de Barcelona a Sant Andreu i Extension» durant el mes de Febrer últim, els quals es troben en la oficina corresponent a disposició de les persones que acreditin tenir dret sobre ells.

Dot i paraigües.
Nou motordors.
Sis bols.
Dos llibres.
Dos rosaris.
Un parell de guants.
Dos mocadors.
Dos bastons.
Una pluma estilográfica.
Quatre bufandes.
Una arracada.
Una toquilla.
Un manguito.
Una pulsera.
Un vel.
Un anell.
Dos rellotjes amb cadena.
Un parell de polaines.
Un retall de roba.
Una ampolla de vi.
Un paquet contenint botes per a polvos.
Un paquet contenint claus.
Un paquet contenint mocadors.
Un paquet contenint botes dorades (adorn).

Dos maletins contenint varia objectes.
Barcelona i de Mars de 1918.—La Direcció.

Hem rebut un opuscle que amb el títol de «El doctor Martí i Julià» conté el discurs llegit en la Sessió Necrològica que celebra la societat de Psiquiatria i Neurologia el dia 9 de desembre de 1917, pel doctor don Salvador Vives, director del Manicomio de Salt (de la Mancomunitat de Catalunya).

Les deixebles enfermeres de la Germania de Santa Madrona visitaran avui, dimarts, a les onze, la Casa de Caritat, reunint-se al pati d'entrada de l'establiment. A les set de la tarda el doctor Ferrando els donarà una conferència sobre «El paper de la enfermera en un servei d'oto-rino-laringologia».

Comuniquen de Sant Feliu del Llobregat que la fàbrica d'en Vila, molt temps ha parada, obri les portes aquest matí, ingressant-hi 17 homes i 34 dones.

El ministre de la Governació ha enviat 4.900 pessetes amb que l'Estat subvenciona els dispensaris anti-tuberculosos.

Venen consignats a don Emili Vidal Ribas.

Per l'activitat que s'observa entre els aficionats, promet veure's molt concorregut el Concurs de Fotografies de la Conreria de Montalegre que ha organitzat la Secció de Fotografia del Centre Excursionista de Catalunya, ja que la majoria de «reclutats excursionistes i cases dedicades a la venda de material fotogràfic» han vist obligades en breus dies a dirigir-se a la dita Secció en demanda de major nombre de «bases» perquè els creu continuament sollicitats.

El terme per a l'admissió acabarà improrrogablement el dia 8 d'abril.

El mossos d'Esquadra d'aquesta capital robaran del gerent de la casa Guyas, establiment d'aparells fotogràfics, denuncia de que, a primers de 1918 els fou robada una de les dites màquines, valorada en 700 pessetes i que, segons notícies, la tenia D. F. V.

Els mossos s'arrestaren amb l'expressat senyor, el qual corroborà ser cert

que tenia la màquina, i digué que l'havia comprada per 400 pessetes, segons rebut que va presentar, a Manuel González, venedor dels Encants.

Cridat aquest, digué que, efectivament, havia venut la referida màquina al senyor V., alegint que aquest l'havia comprada, feta cosa d'un any i mig, a uns subjectes que es diuen Francesc Rabiella i Ramón Lizasín, sense rebut.

Es vista d'això, es va procedir a la detenció del dit venedor, i mes tard, a la de Francesc Rabiella, el qual, després d'alguns embolics, va dir que era cert haver-la venuda a Manuel González i com no va saber o no va voler donar explicacions de aquí l'havia comprada, en unió de González i màquina fotogràfica foren posats, per l'esclatiment del fet, a disposició del jutge d'Instrucció de guardia, als efectes procedents.

Els de Matadepera d'annunciaren al jutge municipal de Terras a els subjectes veïns d'aquella ciutat Jaume Borri Casals i Francesc Vidal Sindreu, per haver agredit el veí d'aquell terme Ramon Casals Bayona, causant-li algunes lesions.

Els de Prats de Lluçanès han posat a disposició de l'alcalde de Sant Feliu Sasserra, que els reclamava per desacomiat a la dita autoritat, els veïns Josep Serragordia Codina i Joan Araba Vila.

LA GUERRA

Comunicat britànic

París, 4.—El comunicat britànic diu que hi ha hagut gran activitat. Diferents raids foren realitzats explorant nostres fronts. L'enemic ens dirigi, sis atacs. El comunicat del matí diu que hi haguereu dues temptatives durant la darrera nit a les posicions de l'E del bosc del Poligon; ambdós fracassaren, pel foc de l'infanteria i de les metralladores. Varem fer nombrosos presoners.

L'atac alemany a les posicions p-rtugueses comensà amb una bombada d'un front de 300 metres.

Avensant amb grans contingents pogueren penetrar a les nostres primeres línies, fent presoners, però els rebujàrem amb un contraatac.

Tropes de reles portuguesos retingueren altre atac que també fracassà. Causaren grans danys a l'enemic i feren molts presoners.

Amb tot i la pujada i el vent, els nostres aviadors realitzaren reconeixements, llensaren dues centes bombes entre diversos llocs.

Dos aparells enemics feren aterrats pel foc de les nostres canons especials.

Dels nostres en manca un.

Consell de guerra

Senadors belgues condemnats a mort.—Altres afers d'espionatge.

París, 4.—A Anvers s'ha celebrat un consell de guerra alemany condemnant a mort per espionatge als senadors socialistes belgues Colleaux i Lagros.

Troolstra, cap del partit socialista holandès, ha telegrafiat a Sheldeman demanant-li intervenir abans de què s'executi els condemnats.

Es confirmen els rumors circulats sobre un nou afer d'intel·ligència amb l'enemic. Han estat detinguts Depsy, artista del Teatre Sarah Bernhard i el seu marit Guiller antic farmacèutic, Regnier el qual es té a passar per Mr. Pontieux, i Trambleg antic apoderat del financer austriac Rozenberg.

També s'ha donat ordre de detenció contra Enric Jay antiquari de Dijon i Lluís Brosier empleat a un banc de París.

Avui ha arribat a Londres en Kameneff que marxarà cap a França on devia actuar com ambaixador dels bolxevics.

Diu que si el govern francès no li concedeix l'exequatur es veurà obligat a tornar-se'n cap el seu país.

Les víctimes del «Glenard Castle»

París, 4.—Londres.—Segons una nota oficial, el nombre total de passatgers salvats del «Glenard Castle», es de 29 i el de desapareguts de 153.

El «Igotz Mendí»

Copenhague, 4.—Els armadors espanyols han encarregat a la Compagnia Tacher el salvament del vapor «Igotz Mendí», el qual serà remicat a Copenhague per a fer-hi les corresponents reparacions.

Els Estats Units i el Japó

Washington, 4.—El Consell de ministres ha tractat de la qüestió referent a l'acció del Japó a la Sibèria. La deliberació ha versat sobre la participació dels Estats Units amb el Japó en la dita acció, predominant l'opinió de que el Japó està més ben quipat per a procedir tot sol i amb rapidesa.

Comunicat italià

Comunicat oficial: A l'esquerra de la vall de Fransella ha fracassat un atac enemic.

En el restant del front s'ha observat les accions d'artilleria habituals.

L'activitat aèria es nul·la a causa del mal temps.

Arribada d'En Garros i en Marchal

París, 4.—Els aviadors Garros i Marchal, evadits fa poc d'Alemanya, han arribat a París.

Russia firma la pau

Petrograd, 4.—(Rebut amb gran entusiasme). El cap de la delegació russa a Brest-Litovsk ha enviat el següent radiograma.

«Refusant els alemanys cessar en les operacions fins a la firma de la pau, hem decidit firmar el tractat de pau i examinar-ne les clausules.»

Valxell perdut

Washington, 3.—El remolcador «Chorodos» es perdut a les costes de l'Atlàntic el dimarts passat.

Es de suposar que moriren una trentena de mariners, poguent-se'n salvar deu.

Fins ara han aparegut quatre cadàvers.

Signoren altres detalls.

La fortuna d'En Caillaux

París, 1.—(Rebut el 2 a la nit).—Segons els diaris, el petit Mr. Doyen ha donat dictamen sobre els títols trobats a la caixa de cabals de Mr. Caillaux a Florencia.

Estableix que dits títols valien abans de la guerra 420.000 francs. Representaven la quinta part de la fortuna total dels espòs Caillaux, i la totalitat de la fortuna de madame Caillaux.

El valor dels títols després de la guerra s'estimen en 381.000 francs.

L'origen dels títols no s'ha pogut reconstituir.

Les negociacions de pau

Berlin, 4.—Brest-Litovsk: el 2 del corrent, al matí, comensaren les conferències de pau entre Rússia i la Quadruple.

Els presidents, encarregats d'arranjar les qüestions polítiques, tractaren de firmar un acord comú entre la Quadruple i Rússia i termnar els afers econòmics i els assumptes jurídics, part en disposicions per al tractat principal, part en tractats complementaris per a cada un dels al·lats.

El Sr. Sokolnikow, cap de la delegació russa, s'hi declarà confiant amb ell, passant-se després a conferències positives.

Iguilment es comuniquen les delegacions russes pels representants de la Quadruple els plans sobre els convenis econòmics i jurídics amb les explicacions corresponents.

La delegació russa es reserva la seva actitud referent a alguns punts, fins que se li hagi entregat el material en sa totalitat.

A la tarda continuaren les conferències.

Retira la d'ambaixadors

París, 4.—L'ambaixador de França a Rússia, M. Noulens, amb el personal de l'ambaixada, així com les missions aliades, han sortit de Petrograd, dirigint-se a Helsingfors.

Espionatge

París, 4.—Els diaris, parlant del nou afer d'espionatge, on el qual apareix especialment complicada la artista Suzy Depsy, diuen que, segons declaracions d'alguns inculpat, havien aquests rebut de Alemanya la missió d'informar-la sobre les entrades i sortides dels ports francesos. Les informacions eren enviades a Suïssa i següentment eren trasmes a les submàfines que operen a les costes bel·lègiques. Segons altres inculpat, el pionatge es referia principalment a l'exercit americà i a les arribades de contingents americans.

Comunicat alemany

Berlin, 4.—Occident: Exercits d'apropiament hercu Rupert: AISO. de Lambaride, hem fet alguns presoners belgues.

Tropes d'assalt de Brandenburg, en un atac prop de Neve Chapelle, feren 66 presoners portuguesos entre ells 3 oficials.

Exercits del Kronprinz: Compinyes franceses atacaren a la nit després d'una preparació d'artilleria que durà algunes hores, les nostres posicions prop de Corbeny, e sent rebujades en un contraatac.

A la Xampanya augmentà l'activitat de la lluita per moments.

Orient.—Exercits del mariscal de camp, príncep Leopold de Baviera: Les operacions iniciades després d'aver transcorregut el conveni de l'armistici, han conduït a grans èxits.

Les troes del general comte Kirchbach, han atravesat i victoris Lieland i Estónia per arriar a les seues habitacions en perill. Anaven acompanyades per part de les guarnicions de les illes del Bàltic que avansarem a través del Moen Sund i per regiments d'Estónia.

Rewal i Dornat caigueren en nostre poder.

Les nostres tropes es troben davant de Narva.

Els exercits del general von Kirchbach i del mariscal de camp von Elchhorn s'han apoderat, en el seu continuat avanç, mes enlla de Duenaburg i de Minsk, després d'una ruda lluita, de Piskau, Polok i Borisov.

A Bobruisk s'arriba a l'unió amb divisions poloneses.

Part de l'exercit de l'assíen, d'acord amb el Govern ucraïnès, han obert el camí del ferrocarril de Lúnia, per Rijetschiva, al Gaister fins

GRANS MAGATZEMS

DAMIANS

EXPOSICIÓ I VENDA
d'articles per a taula, cuina i regal

SECCIÓ ESPECIAL

PREU 3425 PTES.

UNIC

ARTICLES PER A REGAL

Marbres, Bronzos, Gerros, Mobles fantasia, Rel d'origen, Plater a, Llampes, Copes sport, Aparells parlants, Texts per a plantes, Gabies de metall, Articles per a viatge i sport, Paraigües Bastons, Vanos, Perfumeria, Bisuteria, etc.

FI DE TEMPORADA

GRANS DESCOMPTES

a les seccions de Vestits, Abrics i Barre's per a senyora i nees, Pells, Abrics per a cavaller i nen, i Genèrics de punt

Guants :: Calsat :: Joguines :: Camiseria

a Gomel, després de repetides lluites.

Altres divisions: sota el comandament del general Knorzer, rompent la resistència enemiga, desallotjaren les línies dels ferroarrils que porten a Kiew i la línia Kiew-Smerinka, en poder de l'enemic.

El primer del corrent ens varem apoderar, junt amb tropes ucraïneses, de Kiew.

Tropes alemanyes i austro-hongareses, han entrat a Smeritka.

El boti agafat a l'enemic no pot calcular-se d'altitudament.

Segons les notícies rebudes, es troben al nostre poder: presoners, 6.800 oficials i 57.000 soldats; canons, més de 5.000; amb tralladors, molts milers; de carruatges, entre ells 500 camions automobils i 11 automobils blindats, més de 2 milions de municions d'artilleria i 128.000 fusells, 800 locomotors i 8.000 vagons.

S'ha d'afegir, demés, el boti capturat a Rewal, amb 17 oficials, 500 homes, 220 canons, 32 avions i gran quantitat de material rodal.

Romania.—Exercits de Mackensen: Ahir acabà l'armistici amb Romania, declarant-se després el Govern romà disposat a entrar en negociacions sobre altre armistici a base de les proposicions abertes per les Potències Centrals.

Aquestes conferències d'armistici deuran ésser seguides d'altre, sobre la pau.

Als demés fronts no ha canviat la situació.

Informació telegràfica

València, 4.—El noi Josep Badia de 16 anys, tot just prop d'un vagó a l'estació del Nord, caigué i fou agafat pel tren, quedant partit en dos trosos.

Entitat reionalista

València, 4.—Un grup d'entusiastes valencians ha fundat una societat titulada «La Saguntiana» amb la finalitat de que el sentiment del poble es manifesti amb tota vigoria per a contribuir a la glòria patria.

Es tenen grans esperances en les iniciatives preces.

L'ànima de la nova agrupació és en Rafael Gayana.

Nou Centre Català

València, 4.—A l'Ateneu Mercantil ahir es reuniren els catalans residents a València per ha tractar de la constitució d'un centre de fraternitat catalana, de caràcter purament mercantil.

Presidi l'acte don Rosend Bofill i hi hi assistiren molts compatriotes.

Exposada la idea fou acollida entusiàsticament, nomenant-se una comissió formada pels senyors Juli Peña, Santiago Spla, Víctor Canellas, Pere Gimeno, Samuel Llorca, presidida pel senyor Bofill.

S'han rebut moltes felicitacions pel propòsit d'unir els elements catalans.

La nova societat s'inaugurarà dintre pocs dies.

El ministre d'Hisenda

Madrid, 4.—El comte de Caralt ha encarregat la secretaria particular del ministeri d'Hisenda a don Frederic Barnades, ex-voal secretari del Foment del Treball Nacional, i a don Jaime Algorra, catedràtic d'Economia política a la universitat de Barcelona, amb el caràcter d'assessors tècnics.

Dimissió de la Junta de Correus

Madrid, 4.—La Junta de Correus de Madrid ha presentat la dimissió, per tr-bar-se en oberta d'opinió amb la Junta central de Barcelna.

El president

Madrid, 4.—Aquest matí, després de l'acostumada visita al Palau, el cap del Govern ha anat al ministeri d'Estat.

Ha donat al secretari l'encàrrec de que mini estés als periodistes que no hi havia cap notícia per comunicar i a l'enseny que desmentís que s'hagués ajornat el Consell d'Avui.

El Consell se celebrà a les cinc de la tarda.

De Governació

Madrid, 4.—El ministre de la Governació, parlant de l'expectació que demostra la premsa del matí, ha dit que segurament la realitat defraudarà aquesta expectació, perquè no hi ha motiu perquè hi sigui.

El mini tre de Suècia

Madrid, 4.—Aquest matí ha presentat les seves credencials al Rei el nou ministre de Suècia.

Després el ministre ha anat al ministeri d'Estat, a complir-nar al senyor García Prieto.

El conveni amb els Estats Units

Madrid, 4.—El Govern de Washington que obligat a permetre l'exportació a Espanya dels productes que es detallen a satisfacció de les conveniències espanyoles i de consegüent, permetrà l'exportació de cotó fins a 35000 bales mensuals, des del 1 de març, 4.000 tonelles de petroli des del 1 de maig, independentment de les 8.888 concèdides ja a Espanya, material telefònic i telegràfic, tabacs, locomotors, i demés material per a ferrocarrils, productes químics, material elèctric, màquines, olis, anilines, sulfat d'amoniac, coure en fils, fulles d'alumini i de ferro en barres i en rubus; immediat sortida dels ports nordamericans de 20.000 barrils de baixos de petroli, uns 12.000 de dinamita i lubricants; uns 30.000 bales de fets de ferrocarril; d'uns 2.000 barrils de parafina, així com productes derivats del petroli, que estan demanats en quantitat important.

Espanya consentirà l'exportació als Estats Units sempre que siguin necessaris a la nació, de cuirs i pells muntats i en brut, vehicles de transport i cotxes, oli d'oliva, panes, cerves i arros; s'exportarà lliurement la llana en manufactura, les pirites de zinc i coure, el plom en brut, tota classe de minerals, podent-se donar permisos d'exportació per a 20.000 mantes de selles de montar, 2.000 tonelles de panes, unes 4.000 de cerves, 30.000 mantes, 200.000 lardes de llana, unes 100 mil lliures de toquines, 20.000 de cuir per a brides i 10 mil lliures de cuir per guarniments.

Les clausules esmentades tenen caràcter de reciprocitat, i corf és natural cada una de les parts deu posposar els seus interessos al de l'altra.

Tant Espanya com els Estats Units tindran que assegurar, per tant, a risc de cada una, el transport per mar dels productes.

Encara que els Estats Units hagin omplert seues necessitats no podrà suspèndre's ni prohibir-se l'exportació de productes destinats a Espanya mentre sigui valgut el conveni.

Es clou aquesta condició no privarà als exportadors de l'obligació de lograr llicència de cada país. Quedaran afectes a les lleis corresponents de cada país havent-se de fer el possible per Espanya i els Estats Units per a que es conseqüin mutues facilitats en els transports per ferrocarril.

Deu haver-se regularitzat en aquest conveni la reexportació de productes i articles per a que no es faci en països diferents dels designats en la petició de llicències d'exportació sense consciament d'un altre país. El mateix en

quant el transport per mar entre Espanya i els Estats Units amb el fi de servir mutus interessos i a aquest fi tindran de comensar noves negociacions en què es firmi el conveni comercial a que ens referim i que regirà per lo menys hasta el 31 de desembre de l'any actual.

El conveni amb França ja el transmetem ahir.

Això ho diu «A B C».

A l'entrar al Consell

Madrid, 4.—A les cinc de la tarda ha comensat el Consell de ministres.

Ha arribat primer el senyor Silvela, qui ha rebut enhorabones. Els periodistes li han dit que seria curiós que en el primer Consell sorgís la crisi.

El senyor Silvela ha contestat: «No m'amarguin la lluna de mel. Ja parlarem de crisi dintre de tres anys».

El senyor La Cierva, ha dit: «No ocorre res».

Els periodistes li han preguntat: «Anirem demà Palau?»

«Hi ha capella pública» ha respost.

«Crisi».

«Qui pensa en això?»

Ha estat molt comentat que el president entrés per la porta excusada, refugiant trobar-se amb els peri distes.

El senyor Alcalá Zamora, per excepció ha entrat per la porta principal. Ho justificava dient que venia del Congrés d'entregar l'acta. Altres dies va al Consell des de sa casa que està immediata a la Presidència.

El senyor Bahamonde ha manifestat que portava alguns expedients i projecte de millors en la policia.

Els periodistes li han dit que el senyor García Prieto havia après la manobra d'entrar per altra banda.

Preguntat sobre la crisi ha contestat:

«Sols porto ferro i aigua».

El Comte de Caralt s'ha mostrat agrat als periodistes per l'acollida que li ha dispensat la premsa.

Ha dit que es proposava desenrotllar son plan econòmic en bé del país i que està disposat a fer tot el que estigui de part seva per activar els tractats comercials.

En Ventosa i en Rodés al Palau

Madrid, 4.—Els senyors Ventosa i Rodés, acompanyats, han complimentat al Rei en audiència de despedida.

L'entrevista ha estat molt afectuosa. El senyor Rodés marxà a la tarda en l'express de Barcelona.

ESPECTACLES

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui ELS ULTIMS ROVELLATS

GLORIOS SANT MEDI

O LA COLLIA DELS TIVATS

«Gloria Sant Meda».

«Divendres, «Joventut de prínceps».

Teatre Novetats

Compagnia d'òpera procedent del teatre Cómico. Avui dimarts, tard a les cinc, grans muntatges, preus econòmics. Reestrena de l'òpera en tres actes